USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízdila a soudkyň JUDr. Kateřiny Šimáčkové a JUDr. Milady Tomkové v právní věci žalobce: **M. K.,** zastoupeného opatrovníkem Organizací pro pomoc uprchlíkům, se sídlem Kovářská 4, Praha 9, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného č. j. OAM - 10/LE - BE02 - PA03 - 2012 ze dne 23. 1. 2012, ve věci udělení mezinárodní ochrany, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze č. j. 48 Az 6/2012 - 35 ze dne 30. 5. 2012,

takto:

I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Rozhodnutím ze dne 23. 1. 2012, č. j. OAM - 10/LE - BE02 - PA03 - 2012, žalovaný zamítl žádost žalobce o udělení azylu jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. d) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o azylu).

Proti tomuto rozhodnutí žalobce brojil žalobou ke Krajskému soudu v Praze, který ji rozsudkem ze dne 30. 5. 2012, č. j. 48 Az 6/2012 - 35, zamítl. Uvedený rozsudek krajského soudu pak žalobce (dále jen „stěžovatel“) dne 16. 8. 2012 napadl kasační stížností, k níž připojil i žádost o ustanovení zástupce z řad advokátů. Dále stěžovatel v kasační stížnosti mimo jiné sdělil, že t. č. pobývá na adrese M. 40/478, P. 9.

Nejvyšší správní soud stěžovateli na uvedenou adresu, kam mu byl rovněž doručen rozsudek krajského soudu, zaslal informaci o probíhajícím řízení, včetně poučení ve smyslu § 8 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Písemnost se ovšem doručit nepodařilo a jako nedoručená byla vrácena soudu.

Nejvyšší správní soud dne 28. 8. 2012 z elektronické databáze Ministerstva vnitra zjistil, že poslední záznam o pohybu stěžovatele je ze dne 15. 6. 2012, kdy je v evidenci vyznačen jeho odchod ze Zařízení pro zajištění cizinců Bělá-Jezová.

Následně se Nejvyšší správní soud dne 6. 9. 2012 obrátil s dotazy ohledně posledního známého místa pobytu stěžovatele na žalovaného a na Policii ČR, Ředitelství služby cizinecké policie. Žalovaný odpověděl přípisem ze dne 10. 9. 2012 tak, že dle jeho evidence stěžovatel pobýval v Zařízení pro zajištění cizinců Bělá-Jezová, odkud dne 15. 6. 2012 odešel, a že místo jeho pobytu není žalovanému známo. Policie ČR zdejšímu soudu přípisem ze dne 17. 9. 2012 sdělila, že stěžovateli bylo dne 21. 8. 2012 vydáno vízum za účelem strpění platné do 19. 10. 2012 a že nemá jiné informace o stěžovateli než žalovaný.

Vzhledem ke zjištěným skutečnostem Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 4. 10. 2012, č. j. 6 Azs 31/2012 - 36, stěžovateli ustanovil opatrovníka, a to z důvodu jeho neznámého pobytu.

Podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 33 odst. b) zákona o azylu soud řízení zastaví, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany.

Z výše uvedeného vyplývá, že Nejvyšší správní soud vyvinul veškeré možné úsilí a využil všechny jemu dostupné možnosti, aby zjistil místo pobytu stěžovatele, avšak jeho pátrání bylo bezvýsledné a pobyt stěžovatele zůstal zcela neznámý (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 5. 2005, č. j. 7 Azs 271/2004 - 58, publ. pod č. 707/2005 Sb. NSS). S ohledem na naplnění podmínek § 33 písm. c) zákona o azylu tak Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo než řízení o kasační stížnosti zastavit podle § 47 písm. c) ve spojení s § 120 s. ř. s.

Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení o kasační stížnosti zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. října 2012

JUDr. Bohuslav Hnízdil
předseda senátu